

РЕШЕНИЕ

№ 1769

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 08.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **24** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод жалбата на [фирма] против решение № ППН-01-1491/19 г. от 29.11.2021 г., с което по отношение на жалбоподателя и „Агенция „Пътна инфраструктура“ е приета основателна жалба на А. Н. и на основание чл. 58, § 2, б. „б“ от ОРЗД е отправено официално предупреждение към адресатите на решението че с действията си по обработване на личните данни на Н. са нарушили разпоредбите на чл. 24 и чл. 5, § 1, б. „е“ от ОРЗД. Според оспорващата страна решението на КЗЛД е незаконосъобразно и се иска отмяната му. Иска присъждане на разноски.

Ответник по оспорването, КЗЛД, чрез пълномощник изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира разноски.

Заинтересована страна Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез пълномощник оспорва жалбата.

Заинтересована страна А. Н. не взема отношение.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № ППН-01-1491/03.09.2019 г. от з. страна Ал. Н., в която са изложени твърдения, че при изпълнение на пощенска услуга от [фирма] по препращането на служебното му досие от А „ПИ“ към ДАМТН, пощенската пратка е стигнала до краен получател с нарушена опаковка. След уточнение, КЗЛД е приела, че производството следва да е срещу [фирма] и „Агенция „Пътна инфраструктура“ . Разменени са становища по

искане на КЗЛД от двамата ответника в административното производство, след запознаването им с оплакванията на Ал. Н.. С писма от КЗЛД до адресатите на жалбата са уведомени за постъпилата жалба и образуването въз основа на нея административно производство, като е дадена възможност за депозиране на становище. В постъпилото такова от всяка от страните е изложено становище във връзка с оплакванията на Н.. Приложени са и относими доказателства, както и вътрешноведомствени актове по спазване правила в съответната институция във връзка с обработването на лични данни и сигурността по съхранението им.

На проведеното заседание на Комисията на 07.07.2021 г., жалбата е приета за процесуално допустима и като страни са конституирани – жалбоподател – Ал. Н. и ответни страни - [фирма] и „Агенция „Пътна инфраструктура“.

Проведено е заседание на 06.10.2021 г. с призоваване на страните, на което са изслушвани становищата на страните. Проведено е и следващо заседание на комисията на 20.10.2021 г. на което е прието решение, че жалбата е основателна и какво следва от това.

Прието е още, че най-подходящите корективни мерки по см. на чл. 58, § 2 от ОРЗД /Общ регламент относно защита на данни/ е отправяне на официално предупреждение. Същото е аргументирано с това, че нарушението е извършено и последиците са налице, поради което другите корективни мерки не биха могли да постигнат преследваната цел.

Съдът приема установено следното, като фактически обстоятелства.

На 23.07.2019 г. в Софийска централна пощенска станция е подадена препоръчана кореспондентска пратка с известие за доставяне и баркод PS1040082V966, с тегло 2 кг, с подател Агенция „Пътна инфраструктура“ и получател „Държавна агенция за метрологичен и технически надзор“. На същия ден процесната пратка е експедирана към български разменен сортировъчен център, последния на подчинение на [фирма] и част от структурата. Предприета е следващата обработка, изразяваща се в разпределение на пратките по адрес на доставка и насочването им към съответната пощенска станция. На следващия ден – 24.07.2019 г. препоръчаната кореспондентска пратка е постъпила за доставка в пощенска станция 97 в С.. Служителите от тази пощенска станция установяват, че пликът на кореспондентска пратка баркод PS1040082V966 с посочени подател и получател е пристигнала в станцията с „нарушена опаковка“. При тегленето не се установява разлика в теглото при изпращането от СЦПС. Не се сочи да се вижда съдържанието на пратката. Не е посочено какво е нарушено и в коя част на плика – дали има прокъсване, така, че да се вижда съдържание на пратката, прокъсване в ъглите на плика и къде. При получателя пратката пристига в разкъсан плик с текст върху него „Пристигнало н такъв вид в ПС 97“. Не е съставен протокол от служители на ДАМТН при получаване на пратката на място. По отношение на з. страна Ал. Н. е изпратено съобщение от председател на ДАМТН за това, как е пристигнало служебното му досие от А „ПИ“, за вземане на мерки, поради възможността да има нарушение на личните му данни, а следващите му действия са били да подаде оплакване в КЗЛД.

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, доколкото оспореното решение е съобщено на 02.12.2021 г., а жалбата е изпратена в КЗЛД на 16.12.2021 г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане. При разглеждането ѝ по същество, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 19.05.2020 г., на което са присъствали четиримата членове, с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт по отношение на жалбоподателя [фирма] не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискано е становище на лицето, срещу които е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането в заседание на 07.07.2021 г., страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По отношение на съответствието с материалноправните разпоредби на закона по см. на чл. 146, т. 4 от АПК съдът съобрази следното:

Считано от 25.05.2018 г. се прилага ОРЗД, който има пряко действие. Административният акт е постановен на 29.11.2021 г. и е съобразен с действащия към този момент материален закон.

Страните не спорят, че [фирма] е администратор на лични данни по смисъла на закона. Заинтересованата страна Ал. Н. е физическо лице.

Съгласно чл. 4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената,

икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, поддръждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 случаи, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Безспорно е, при наличните доказателства, че от страна на з.страна А „ПИ“ е изпратена кореспондентска пратка, чрез жалбоподателя, съдържаща служебно досие на Ал. Н. към ДАМТН. Няма данни при постъпване на пратката при доставчика на услугата пощенската пратка да е била с нарушена опаковка. Предполага се, че служители на жалбоподателя са приели пратката, така както изисква чл. 31.3. от Общи условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от [фирма] - Опаковката и затварянето на пратките трябва да бъдат съобразени с обема, теглото и съдържанието им, така че да осигуряват тяхното запазване от повреди. Считано от приемане пратката, задължението да се опази пратката и като опаковка и като съдържани е изцяло на жалбоподателя, освен ако не са налице обстоятелствата, изключващо отговорността, но тъй като няма данни за такива, коментар не се дължи. При транспортирането на пратката до пощенска станция, от където следва транспортиране до получател, пратката е в разпореджане на служители на жалбоподателя. При междинната доставка в ПС 97 е установена нарушена опаковка – разкъсан плик на пратката. Противно на изискването по чл. 18 от ОУ - 18. БП е длъжно да преопакова пратките, чиято цялост е нарушена, с цел да се запази съдържанието им. За преопаковането се съставя документ по образец. Документът се съставя от пощенския служител, който извършва преопаковането и двама свидетели. Документът съдържа имената на съставителите; датата и часа на преопаковането; наименованието на ПС; видът на пратката с означено тегло, обявена стойност и наложен платеж; пощенската служба и датата на подаването; пълните адреси на подателя и получателя; подробно описание на външното състояние на опаковката и съдържанието на пратката и евентуалните причини за повредата. Копие от документа се връчва на получателя при доставката на пратката, който може да направи рекламация, ако счита, че БП има вина за повредата. Определящо в случая е

„пратките, чиято цялост е нарушена“, което е констатирано, но не е изпълнено задължението за преопаковане на пратката с цел да се запази съдържанието им. От това следва, че обективно отговорността на БП е доказана.

Спорът е как се отнася тази отговорност към нарушенията по ОРЗД. Чл. 24 от ОРЗД - Като взема предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с регламента. Потенциалната възможност от неправомерно обработване на лични данни на физическото лице затова, че служебни документи са транспортирани като пощенска пратка с нарушена цялост предполага, че отговорността е доказана, тъй като администраторът на лични данни – жалбоподателя е проявил занижен контрол по отношение на служителите си, вместо да преопаковат пратката, така, че да е изключена възможността да се обработят личните данни на Ал. Н., са транспортирали документи, съдържащи тези лични данни, които не са били защитени, така, че да няма възможност за достъп до тях. В случая, съдът не приема, при това само поради липса на доказателства, че отговорността следва да е само на подателя на пратката. Ответната страна е администратор на лични данни по см. на чл. 4 § 7 от ОРЗД и при обработване на личните данни, следва да спазва принципите за законосъобразност и добросъвестност, залегнали в чл. 5 § 1 б. „а“, както и по б. „е“, а именно: личните данни трябва да бъдат обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконно съобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД, следвало е жалбоподателят, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, да прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с този закон. При необходимост тези мерки се преразглеждат и актуализират. Същото задължение се съдържа и в чл. 24 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/, а в чл. 32 са предвидени конкретните мерки които следва да се предприемат, а именно: Като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът и обработващият лични данни прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, включително, *inter alia*, когато е целесъобразно: а) псевдонимизация и криптиране на личните данни; б) способност за гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване; в) способност за своевременно възстановяване на наличността и достъпа до личните данни в случай на физически или технически инцидент; г) процес на редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки с оглед да се гарантира сигурността на обработването.

По см. на дефинитивното понятие по чл. 4 § 12 от ОРЗД „нарушение на сигурността

на лични данни“ означава нарушение на сигурността, което води до случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин. Дори жалбоподател да не е ангажиран пряко с изпълнение на задължения по обработването на лични данни, след като е имало основание да се създадат превантивни условия да не се стигне до евентуално и злоумишлено нарушаване сигурността на личните данни на потребител на предоставяни от жалбоподателя пощенски услуги.

По приложимостта на мерките по чл. 58§ 2, б. „б“ от ОРЗД – в правомощията на Комисията е да приложи подходящи принудителни мерки при констатиране на нарушение от страна на администратор на лични данни, жалбоподателя, при оперативна самостоятелност. В случая, отправеното официално предупреждение към [фирма] е най леката принудителна мярка, в съответствие с възможността да се приложат и други по тежки. Предвид факта, че не са настъпили негативни последици за заинтересованата страна Ал. Н. от злоумишлено обработване на личните му данни и пощенската пратка е пристигнала до получател единствено в разкъсана опаковка, съдът намира, че в тази част решението е законосъобразно и издадено в съответствие с целта на закона.

Жалбата е неоснователна и се отхвърля. В полза на ответник се присъждат разноски за юрисконсултско възнаграждение – 100 лева.

По изложените съображения съдът РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] против решение № ППН-01-1491/19 г. от 29.11.2021 г. на Комисия за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за защита на личните данни сумата 100 (сто) лева, разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия